

Isle of Wight Over kliffen en *downs*

Wandelen in de prachtige natuur van het eiland Wight is als wandelen door de geschiedenis. Niet alleen zijn het de afbrokkelende kliffen die na iedere afkalving hun prehistorische schatten onthullen, maar ook herinnert elke stap over de *downs* en langs de stranden aan het Victoriaanse vakantieoord van weleer.

TEKST & FOTO'S MONIQUE VAN GAAL

Boven op de kliffen wandelen we terug naar Freshwater Bay.

De Needles. Ik weet nog dat ik als kind tegen mijn ouders zei: “Pap, mam, hier wil ik naartoe!”, wijzend op een aanlokkelijke ansichtkaart. Drie witte, puntige krijtrotsjes die daarop parmantig uit de blauwe zee steken met dat fotogenieke rood-witte vuurtorentje helemaal op het buitenste rotsje. Vandaag mag ik het gaan beleven; uitstel is nu geen optie meer. Vanuit Freshwater Bay, in het zuidwesten van het eiland Wight, gaat het pad landinwaarts langs lieflijke, typisch Engelse huizen en door een ruraal landschap. Aangekomen in Colwell dalen we – mijn medewandelaars en ik – af naar de kust. Ondanks het wat grauwe zomerweer zie ik toch nog aardig wat zwemmers. Die Engelsen deinzen niet terug voor een graadje meer of minder. Vanaf hier volgen we het kustpad. De bonte strandhuisjes staan er verlaten bij. Niet veel later lopen we het knusse kustplaatsje Totland binnen met het gezellige Bay Café op de evenzo uitnodigende Totland Pier. Op het keienstrand slaan vissers hun hengels uit. Vakantievierders zitten op klapstoeltjes op de kade of hebben een mooi plekje op het terras op de pier weten te bemachtigen. Na een korte pauze aan de kalme zee lopen wij verder, want ja, die Needles...

Toeristische trekpleister

De zon komt langzaam tevoorschijn, en bij aankomst in Alum Bay kan ik mij echt geen beter weer meer wensen. Heel in de verte zie ik ze al liggen, het drietal ‘naalden’, dé grote trekpleister in deze uithoek die van Alum Bay een beetje een mallemlen heeft gemaakt. Het parkeerterrein staat bomvol auto’s. Er is een drukbezocht pretpark met kermisattracties en souvenirwinkels. Een stoeltjeslift brengt de in drommen toegestroomde toeristen naar het onderaan de klif gelegen kiezelstrand vanwaar boottochtjes vertrekken om de befaamde naaldrotsen van dichtbij te kunnen bezichtigen. Hoe bedrijvig ook, het

zicht op de baai vanaf het pad dat ons verder westwaarts brengt, is adembenemend. De veelkleurige, steile zandkliffen komen in het licht van de zon uitstekend tot hun recht. Ik begrijp heel goed dat men spreekt van een Area of Outstanding Natural Beauty – en dat geldt voor maar liefst de helft van het eiland Wight. Diep beneden ons zien we de Needles Battery, een artilleriebatterij waar ’s werelds eerste radiostation voor communicatie met schepen op zee werd opgericht, en waar nadien het testen van ruimteraketen plaatsvond. Maar voor die ongeëvenaarde blik op de Needles is daar dan eindelijk het Needles Viewpoint. En ja, ondanks dat het een beetje dringen is op dit niet al te ruime uitzichtpunt, besef ik dat dit het plaatje is waar ik zo lang naar had uitgekeken. Drie naaldvormige pilaren, die ongeveer dertig meter uit zee oprijzen, op een rij. De kleine vuurtoren stamt uit 1859. Het is een plek waar menig schip is vergaan. Een vierde rots, genaamd Lot’s Wife naar de Bijbelse vrouw die vanwege haar ongehoorzaamheid prompt in een

zoutpilaar veranderde, stortte in 1764 tijdens een storm in. *Mission accomplished*, mijmer ik tevreden, wanneer we hoog boven op de kliffenkust met onbelemmerd zicht op Het Kanaal terugwandelen naar Freshwater Bay.

Dinosaur Island

De volgende dagen maken we verschillende wandelingen tussen Freshwater Bay en het centraal op het eiland gelegen middeleeuwse Carisbrooke Castle. Met elkaar verbonden door de 23 kilometer lange Tennyson Trail (naar de dichter Alfred, Lord Tennyson die vanaf 1853 in Freshwater woonde), waarvan wij eerder al het deel tot aan Alum Bay liepen. Op en neer gaat het over de *downs*, de typisch Engelse golvende heuvels. We komen langs het enige megalithische monument op het eiland, de Longstone bij het plaatsje Mottistone. Teruglopend over het kustpad wordt mij duidelijk waarom Wight ook wel *Dinosaur Island* wordt genoemd. Bij eb in Compton Bay – gelegen tussen de witte krijtrotsen bij Freshwater en de afbrokkelende, orangerode kliffen van

Brook Bay – zien we ze in groten getale: fossielenjagers. En ze moeten snel zijn, want bij hoogtij is er geen stukje strand meer over en beuken de golven tegen de zachte kliffen aan. Ze behoren tot Europa’s rijkste kliffen aan dinosaurusfossielen; door de sterke erosie komen lang verborgen gebleven dinosaurusbotten en pootafdrukken tevoorschijn. Onlangs werd hier zelfs nog een nieuwe dinosaurussoort ontdekt: de plantenetende *Comptonatus chasei*. Helaas, ikzelf blijf geen talentvol fossielenjager. Al dat ik vind zijn wat stenen in dikke modderklonten. »

➤ Zicht vanaf het Needles Viewpoint.

➤ Het Bay Café op de Totland Pier.

➤ Zeeanemonen in bij laagtij ontstane rotspoeltjes.

door mist, motregen en harde wind. Plots moeten wij ons een weg zien te banen door een grote kudde koeien, beide kampen onrustig zoekende naar de beste hoek om elkaar te kunnen ontwijken. Vandaag maken we vijfhonderd hoogtemeters – en hoe hoger, hoe dichter de mist – vooral met dank aan de gestage klim naar St Boniface Down, met 241 meter het hoogste punt van het eiland. In rap tempo dalen we vervolgens af naar de op steile hellingen gebouwde badplaats Ventnor.

Het jagen naar zeeanemonen onder aan de klif in Freshwater Bay gaat mij daarentegen een stuk beter af. In de bij laagtij ontstane rotspoeltjes spot ik ze in verschillende gedaantes. De glimmende primitieve diertjes zitten vastgezogen op de rotsen, hun in het lage water uitwaaiierende tentakels tastend naar langszwemmend voedsel. Zodra de vloed terugkeert, begeef ik mij naar het plaatselijke Dimbola Museum & Galleries. Hier woonde van 1860 tot 1875 de Victoriaanse fotograaf Julia Margaret Cameron; Dimbola was vernoemd naar de koffieplantage (later theeplantage) van de familie in Dimbula, Ceylon (nu Sri Lanka). Nadat in 1991 een vastgoedbedrijf toestemming kreeg om het huis te slopen, was het de Julia Margaret Cameron Trust die het huis van de ondergang redde. Dimbola werd een aan het werk van Cameron gewijd

Over de *downs*, de typisch Engelse golvende heuvels.

Het eens zo deftige kuuroord Ventnor.

Fossielen jagen aan Compton Bay.

De paden zijn ruim voorzien van wegwijzers.

museum. Naast wisselende fototentoonstellingen, onder meer van Annie Leibovitz, vind je hier de permanente tentoonstelling over het Isle of Wight Festival van 1970, het grootste muziek-evenement van zijn tijd met tussen de zes- en zevenhonderdduizend bezoekers. Jimi Hendrix gaf hier een van zijn laatste optredens; in de tuin van het huis valt zijn standbeeld te bewonderen. Sinds 2002 is het festival een jaar-

lijks terugkerend evenement, zij het nu met aanzienlijk minder bezoekers.

Mistige hoogtemeters

Hoog tijd om ook eens de oostkant van het eiland te verkennen. Hier liggen enkele populaire badplaatsen, zoals Shanklin en Sandown. Het eiland heeft de vroege ontwikkeling tot trendy vakantieoord helemaal aan koningin Victoria te danken, die hier als kind haar vakanties vierde. Speciaal voor haar werd het statige Osborne House gebouwd, gelegen in East Cowes in het noorden, waar zij menig zomer doorbracht en tevens haar laatste adem uitblies. Op een wel heel druilerige ochtend beginnen wij vlak achter Sandown aan de achttien kilometer lange wandeling zuidwaarts. Op ons pad door feeërieke bossen en langs velden vol scheefgewaaide bomen worden wij vergezeld

De veelkleurige, steile zandkliffen komen in het licht van de zon uitstekend tot hun recht

De robuuste muziektent op de Esplanade staat er pompeus maar verlaten bij; dit eens zo deftige kuuroord is kennelijk enigszins in verval geraakt. Het is de beschutte ligging op het zuiden die zorgt voor een aangenaam microklimaat met iets meer zon en warmte dan elders op het eiland. Subtropische planten gedijen hier goed, getuige ook de weelderige Ventnor Botanic Garden. Met volle »

WANDELWIJZER

Het eiland Wight ligt zo'n 3 tot 8 kilometer uit de kust van het graafschap Hampshire, aan de overkant van de Solent, in Het Kanaal.

Vervoer

Trein van Londen naar Southampton of Portsmouth. Twee grote veerdiensten, Wightlink (wightlink.co.uk) en Red Funnel (redfunnel.co.uk), verzorgen overtochten vanuit verschillende plaatsen, zoals Southampton, Lymington en Portsmouth naar o.a. East Cowes, Ryde en Yarmouth. De snelste verbinding is de hovercraft van Hovertravel tussen Southsea (bij Portsmouth) en Ryde. De meeste plaatsen zijn met het busnetwerk van Southern Vectis bereikbaar (islandbuses.info/services).

Slapen

Ik ging mee op een groepsreis van SNP Natuurreizen, een geheel verzorgde wandelreis vanuit een prachtig landhuis met zwembad boven op de kliffen van Freshwater Bay. Je kunt dagelijks kiezen uit wandelingen van verschillende niveaus (snp.nl).

Wandelen

Het is heerlijk wandelen op dit als UNESCO-biosfeerreservaat aangewezen eiland, zoals op het 113 km lange Isle of Wight Coastal Path.

Onze tips

- Dimbola Tea Room, heerlijke koffie, thee met gebak (dimbola.co.uk).

- The Piano Café in Freshwater Bay, ooit eigendom van de pianostemmer van koningin Victoria (thepianocafe.co.uk).
- Toeristisch stoomtreintje vanuit Havenstreet (iwsteamrailway.co.uk).
- Dinosaur Isle Museum in Sandown (dinosaurisle.com).
- Dinosaur Expeditions in Brighstone (dinosaurexpeditions.co.uk).
- Dimbola Museum met werk van beroemde fotografen in Freshwater Bay (dimbola.co.uk).
- Carisbrooke Castle nabij Newport (english-heritage.org.uk/visit/places/carisbrooke-castle/).
- Osborne House in East Cowes, voormalig zomerverblijf van Queen Victoria (english-heritage.org.uk/visit/places/osborne/).

Kaarten

- *Isle of Wight – Walkers' Map; Discovery Walking Guides*, 1:32.000, waterproof.
- *Ordnance Survey nr 196, The Solent & Isle of Wight*, 1:50.000.
- Ordnance Survey-wandelingen zijn ook online te vinden: osmaps.com/place/united-kingdom/england/isle-of-wight
- Meer online kaartjes: isleofwightwalks.co.uk/walks/

Meer weten?

visitisleofwight.co.uk

teugen geniet ik van dit unieke stukje 'English Mediterranean', terwijl we verder lopen over de rotsige kust en langs het pittoreske Steephill Cove Beach.

Afwisseling troef

Ook de wandeling langs de noord-oostkust van Wight verloopt kletsnat. Maar o, wat is dit een route vol verrassingen! We starten op het strand even ten oosten van het plaatsje Ryde. Tientallen, zo niet honderden motor- en zeilbootjes dobberen op zee. Heel in de verte zie ik de schimmen van enkele negentiende-eeuwse, in zee gebouwde verdedigingsforten. Op het strand rijden mensen paard. Dan stuiten we op de oude toren van St Helens Church, overblijfsel van een reeds lang geleden in zee weggespoelde kerk. De naar zee gerichte kant is wit geschilderd. Van het strand gaat het naar de natuurlijke haven van Bembridge. Via de dam, die een vogelrijk moerasgebied doorsnijdt, lopen we naar de zuidkant van de haven die in zijn geheel wordt ingenomen door fotogenieke woonboten. Antieke, moderne en extravagante woonboten, ze zijn een lust voor het oog. En wat dachten we van die enige windmolen die het eiland nog rijk is? Dit juweeltje, gebouwd begin 1700, werd ooit vereeuwigd op een nooit voltooidte tekening van de Engelse schilder William Turner. Het Yarborough Monument op Culver Down is 's eilands hoogste monument, maar doet pas op het allerlaatste moment op uit de mist. Dat beloofde fantastische uitzicht kan ik wel op mijn buik schrijven. Over de kalkstenen kliffen gaat het tot slot westwaarts naar Yaverland, alwaar de kust weer volop in het teken van dinosaurussfossielen staat – helemaal tot aan Compton Bay, de plek waar ik eerder mijn geluk al beproefde. ■

van Paridon Natuurtochten

Prachtige wandelvakanties van hotel naar hotel in Nederland, België, Duitsland en Luxemburg.

Gedetailleerde kaarten

Bagagevervoer

Uitgebreide routebeschrijving • GPS

VAN PARIDON NATUURTOCHTEN
Pasteurstraat 32
7555 NG Hengelo
www.vanparidonnatuurtochten.nl
Tel. 074-2431804

Ruim 40 jaar specialist in wandelvakanties